

Ім'я Юрія Гецька на Закарпатті є добре відомим. Активний громадський діяч, почесний громадянин Берегівщини, президент Міжнародної ради «ВІЖИ-3000», співголова ГО «Рідне Закарпаття», автор сотень суспільних проектів та концепцій і, найголовніше, невичерпний вулкан ідей ось уже 50 років поспіль захоплює, дивує і зтягує у свою орбіту всіх, хто небайдужий до новацій, оригінальних ідей та кращого майбуття рідного краю.

– Пане Юрію! А з чого все починалося? – Перша придумана мною організація називалася "Нодол" і була створена в 1961 році, коли мені було 11 років. До неї входили Іван Опачко, Йосиф Міговк, Тібор Верейці, Юрій Шароші, Володимир Юра, Мартон Клайн. Діяла вона 10 років – до 1971-го. Після "Нодол" з 1973 по 1993 роки була Берегів-ська система організації дозвілля "Глобус", з 1993 по 2003 роки – українсько-угорсько-англійське підприємство "Ві-жибу", з 2003 і по сьогодні – Міжнародна рада "Віжи-3000", яка 2013 року має перетворитись в міжнародний центр "Віжис".

Усе своє життя я присвятив двом ідеям, викладеним у концепціях "Механізм управління інтелектом людини у вільний час", яку я написав у 1963 році. Другу – в 1967 році: "Що необхідно зробити на планеті, щоб значно продовжити життя людини (це основні 33 проблеми) і модель управління Планетою", "Єдиний керівний орган світу" (ЄКОС). Реалізація цих двох концепцій для мене є пріоритетною. По першій концепції було зроблено практично дуже багато, і досвід був узагальнений на весь Радянський Союз. Власних проектів-ідей було у мене більше трьохсот. Офіційно запатентовані 57, від районних – до міжнародних.

– Розкажіть більш конкретно про ваші проект-ідеї.

– Найголовнішою і найважливішою є створення єдиного керівного органу світу (ЄКОС) та координаційного наукового центру (КНЦ).

Це – побудова моделі управління планетою, створення єдиного керівного органу світу (ЄКОС) і як ця модель має функціонувати. Ви-значено основні 33 проблеми, які необхідно вирішити планеті, щоб значно продовжити життя людини. Використовуючи основні закони філософії, пропонується нова суспільно-економічна формація "Віжиїзм".

Перш за все необхідно зробити конкретні кроки по шляху глобалізації й інтеграції світу; створити світовий парламент, світовий уряд, тобто ЄКОС; світову поліцію, світовий суд й інші правоохоронні органи. У цьому ж документі необхідно визначити суворі санкції, які будуть прийматися до тих, хто порушив правила співжиття світового співтовариства, як до кожної людини, так і до кожної країни.

Планета Земля – це живий організм, і не можна від неї постійно тільки брати, а взамін нічого не давати. Світова співдружність уже в найближчий час повинна знайти розумну форму взаємоспівробітництва з планетою Земля, віддати їй те, що необхідно, вирішити екологічні питання і на Землі, і в атмосфері, розробити продуману програму використання природних ресурсів і багато іншого. Зрозуміло, що все це реалі-зовується єдиним керівним органом світу (ЄКОС). У ці завдання включені пропозиції і геніального економіста Гаврила Попова.

Стосовно вирішення проблем значного продовження життя людини, то мова йде про об'єднання зусиль кращих науковців, самородків з усіх країн світу по розв'язанню комплексу проблемних питань значного продовження життя людини, які в переважній більшості будуть працювати і проживати на одному місці (тобто поряд), яке визначить ЄКОС. Мені б хотілося, щоб це було на Закарпатті в м. "Вселюжі".

– На скільки років можна продовжити життя людині?

– Я особисто з дитинства вважав, що все залежить від нервових клітин, і якщо умертвити нерв "старості", то люди зможуть жити значно довше. Тоді, в 17 років, я вказав місце (скроня біля вуха, де збігається значна частина нервів). Про це я написав і графічно відобразив у своїй концепції "Вічне життя буде" в 1967 році. Минали роки, але наукового підтвердження цієї гіпотезі не було. І тільки в 2005 році я побачив по російському телебаченню виступ академіка Володимира Скулачова, який уже на основі серйозних наукових досліджень повністю підтвердив мою дитячу гіпотезу. Її в той же період підтвердив ще один відомий російський вчений Олек-сій Оловніков. Метод лікування, який дозволить значно продовжити життя людини, буде вирішений дуже скоро – за 15–20 років, у гіршому випадку не більше 50. Для цього необхідно вимкнути лі-чи-льник віку в клі-тинах головного мозку. Тобто, те, що я в дитинстві писав, сьогодні підтверджується вченими фундаментально.

Найтрагічніше явище для суспільства на планеті мо-же від-бутися, якщо на науковій основі вирішиться проблема значного про-дов-жен-ня життя людини раніше, ніж реально будуть виконані ті 33 проблеми. Саме то-му на нинішньому ета-пі для землян є архі-важ-ливим вирішення са-ме цього.

– Коли у вас виникла ідея значного про- довження життя?

– У жовтні 1964 року, коли мені було 14 років, помер мій дідусь по маминій лінії Михайло Кеню, який жив у м. Вино-градів. Я дуже жалів за дідусем і вирішив, що все зроблю для того, аби люди жили довго.

– А якою була ваша перша ідея?

– Коли вже існував "Нодол" я вніс пропозицію створили організацію, яка б займалась дозвіллям таких дітей, як ми. Згодом ця ідея перетворилась у концепцію "Механізм управління інтелектом людини у віль-ний час". Один з наших членів "Нодол" – Іван

Опачко (мав тоді 10 років) вніс свої ідеї, що стосувалися космосу, ракет. І що цікаво, свою дитячу мрію йому вдалося реалізувати. Нині він – доктор фізико-математичних наук, професор, академік Інженерної академії наук України, зарубіжний член АН Угорщини, завкафедрою електронних систем УжНУ, заслужений діяч науки і техніки України, займається розробкою елементів космічних апаратів.

– Що вам ще запам'яталося з дитинства?

– Я завжди щось організовував. То олімпіаду у власному дворі (робив з картону медалі, прапори зарубіжних країн, самотужки склепав п'єдестал для нагороджених, робив у мініатюрі майданчики для різних видів спорту та багато іншого). Примушував брати участь у змаганнях маму, тата, сестру, її однокласників, сусідів. У кінці, як і на справ-жній Олімпіаді, на п'єдесталі вручалися переможцям картонні золоті, срібні, бронзові медалі, піднімалися прапори тих країн світу, які вигравали.

Коли мені було 12 років, у нас в саду збив з дощок невелику хатку, з ящиків стіл, стільці, полиці, дах покрив старим брезентом. Там з моїми друзями ми збиралися і обговорювали різні питання, складали документи, інші різні речі, які представляли для нас цінність.

Я дуже любив тварин і квіти, тому біля хатки організували маленький звіринець, у якому були ворона, пташ-ки, риби, жу-ки, жаби, метелики, зайці, гусениці. У цій хатці я в 13 років написав концепцію, яку пізні-ше допрацював і назвав "Механізм управління інтелектом людини у вільний час", а в 17 років – другу концепцію "Вічне життя буде".

– Розкажіть про проект-ідею "Будівництво надсучасного міста "Вселюжі".

– Ідея проекту "Вселюжі" (Всесвіту любима жінка), де все присвячено жінкам, виникла в 1977 році. У цій концепції є п'ять окремих ідей-проектів, основна з яких – будівництво надсучасного міста "Вселюжі".

У 1992 році в Нью-Йорку я вечеряв із трьома керівниками банків США на 107-му поверсі Світового торгового центру, який потім був знищений терористами. І розмовляючи на різні теми, вони дещо несподівано розповіли мені і намалювали на серветці, що Закарпаття, невелика частина Угорщини, Словаччини та Румунії будуть центром нашої планети і тут буде найкраще жит-тя. Яке потім буде і на всій Зем-лі. Але все розпочнеться са-ме із Закарпаття. Я послухав, серветку забрав на згадку (вона в мене і зараз є) і забув про це. У 2001 році у Флоренції в мене була зустріч із пре-зи-дентами чотирьох відомих іта-лійських фірм. І що ці-каво – вони слово в слово повторили мені те, що я чув у Нью-Йорку, і теж на серветці намалювали те саме. Я на згадку забрав і цю серветку, і знов про розмову забув.

У 2003 році я майже місяць перебував у США, відвідав 28 міст. І от приїхали ми в Лас-Вегас. Це надсучасне місто, де кожний квартал відображає най-більш відомі споруди різних країн світу: Венеція, Нью-Йорк, Париж, Монако і т.ін. Мене зацікавило, на якій землі (у прямому розумінні слова) це побудовано. Коли я побував на околиці, взяв ту землю в руки. Це така рудувата за кольором земля, абсолютно не придатна для

виращування рослин, практично пустеля. І мене, українця, це відверто вразило. Невже ми, закарпатці, маючи неперевершену природу і все інше, не можемо зробити щось краще? І тоді в мене виникла ідея будівництва надсучасного міста. Там я згадав концепцію 1977 року "Вселюжі", дві серветки – 1992 і 2001 років. Тоді й виникла ідея "Вселюжі". Тобто побудувати місто, надсучасне, краще, як Лас-Вегас, де основна ідея – щоб були враховані всі примхи, бажання жінок світу, і все було присвячене жінкам. Приїхавши додому, я в думках доповнив це місто ще одним величезним мікрорайоном, де має базуватися міжнародний центр по вирішенню проблем продовження життя людини та Єдиний керівний орган світу (ЄКОС) з усією відповідною інфраструктурою для цього, а трохи пізніше – з двома величезними мікрорайонами і також з необхідною усією інфраструктурою.

У 2007 році на засіданні правління обласної ГО "Рідне Закарпаття" я вперше публічно розповів про ідею будівництва міста "Вселюжі" на Закарпатті. Виступи членів правління були від най-більш критичних (окремі цю ідею називали маячнею) до позитивних. У цілому цю ідею "Рідне Закарпаття" підтримало.

Родина Гецків: 1970-ті роки

– Дуже популярною в СРСР була Берегівська система організації дозвілля "Глобус". Чим вона приваблювала молодь? – 4 липня 1973 року частину теоретичних матеріалів було випробувано і реалізовано в клубі Берегівського меблевого комбінату, де було створено "Молодіжний клуб "Глобус", згодом перейменований в Берегівську систему організації дозвілля молоді "Глобус", діяльність якої продовжувалась до 1993 року. За цей період було проведено більше 700 масових заходів. Досвід роботи "Глобуса" був узагальнений і рекомендований для впровадження в усі регіони, райони Радянського Союзу. У 1978 році за цю ж діяльність ми були нагороджені медаллю журналу ЦК ВЛКСМ "Сельская молодежь". Про роботу системи "Глобус" було написано більше 1100 статей у газетах і журналах СРСР та зарубіжних країн. У той період тривалий час система "Глобус" однозначно входила в трійку найвідоміших об'єднань Радянського Союзу.

– Вас тоді обирали "королем" лідерів молодіжного руху Радянського Союзу...

– 25–28 березня 1976 року в академістечку м. Новосибірськ відбувся форум лідерів молодіжного руху СРСР. Були представники 15 республік і 39 великих міст. Україну на цьому форумі представляли лідери молодіжного руху трьох міст – Києва, Одеси і Берегова. Там мене обрали одногосно

– Ви тривалий час є співголовою обласної ГО "Рідне Закарпаття". Що це за організація?

– Ідея створення цієї громадської організації виникла у Василя Рябича – генерального директора підприємства "Фішер", Івана Митровція – директора представництва АКБ "Київ", Ігоря Кріля – тодішнього голови податкової адміні-страції в Закарпатській області. У серпні 2005 року їх було обрано співголовами і співзасновниками ГО "Рідне Закарпаття" і членами правління. Разом з ними членами правління і співзасновниками стали В. Габорець, М. Волощук, Ф. Гамор, Б. Качур, Ю. Кілару, О. Константинов, Н. Марина, Ю. Петей, М. Цифра, І. Луп'як, О. Ковчар, Ю. Мальцев, В. Панасович, П. Трачук, Я. Свида та інші. У зв'язку з тим, що І. Кріля обрали депутатом Верховної Ради України і він переїхав до Києва, мене обрали в цьому ж році співголовою.

Авторам ідеї вдалося зібрати людей, які віддані Закарпаттю, Україні, створити для плідної праці чудову моральну атмосферу, що дає можливість робити багато корисних справ. Тут політичною діяльністю не займаються. Як на мене, то ця модель ГО "Рідне Закарпаття" гідна розповсюдження по всій Україні. Безперечно, в такій ефективній діяльності "Рідного Закарпаття" величезна заслуга Василя Рябича, який своїми діями, глобальним новаторським мисленням, професіоналізмом, постійними новими ідеями є одним з кращих орга-нізаторів міжнародного рівня.

Враховуючи те, що в ГО "Рідне Закарпаття" та міжнародній раді "Віжи-3000" збігаються погляди, ми спільно провели ряд цікавих заходів. Були обговорені і схвалені для реалізації питання: "Про модель поваги до людей, потреби, затребуваності їх до суспільства", "Створення духовно-культурно-пізнавальних центрів", "Про будівництво надсучасного міста "Вселюжі" та інші. Спільно ми приймаємо рішення про нагородження кращих міжнародними призами "Карпатський ведмідь", "Віжибу", "Віжи-3000", "Віжие", "Вселюжі" і відзнакою "Віжи-3000".

– Вам належить ідея побудови оздоровчого центру "Анна-Марі та Марі-Анна".

– Значна частина унікальних термальних вод України знаходиться на території Берегівського району. І зрозуміло, що даний центр може бути побудований тільки в нас. Тим більше, що використання вод різноманітне: зов-нішнє застосування при захворюваннях органів руху та опори, хвороби серцево-судинної системи, пошкодження кісток, м'язів, сухожилів, а також для профілактичного лікування пацієнтів, які працюють у важких умовах (вугільні, гірничовидобувні, металургійні та інші промислові підприємства). Наявність таких національних скарбів у надрах країни переконує у вигідності інвестування у цю галузь. Освоєння бальнеоресурсів забезпечить створення курорту, який нічим не буде поступатися всесвітньо відомому угорському курорту "Гайдусобосло". Мені дуже приємно, що нинішня місцева влада в особі голів РДА та райради Ігоря Свища та Андрія Бігарі підтримує реалізацію цієї ідеї.

– А що найприємніше було у вашому житті?

– У мене було дуже-дуже багато приємних моментів. Я мав чудового батька і, ще слава Богу, жива моя мама – найкращі батьки в світі, не кажучи вже про дружину, сина і невістку. Ну а внучка Юліаночка, якій більше двох років, звичайно, сьогодні є улюбленицею усієї родини. І, звісно, без допомоги однодумців теж нічого не вийшло б.

– Про що ви мрієте?

– Звичайно, щоб були реалізовані всі наші проект-ідеї. Щоб Україна стала самобутньою, самодостатньою потужною державою. Щоб був створений ЄКОС і працівникам вдалося вирішити ті 33 проблемні питання, які допоможуть значно продовжити життя людини. Щоб були створені такі умови, при яких всі жителі планети могли повністю розкрити свої здібності і таланти. Щоб не гроші, а духовність, інтелект, внутрішній світ людини були мірилом чеснот кожної особистості.

А ще я б з великим задоволенням за-пропонував вдосконалену модель управління футбольним клубом "Динамо" Київ. Думаю, вона б могла зацікавити Ігоря Суркіса. І ще, маючи власний сценарій художнього фільму, я б дуже хотів, як режисер, зробити його постановку. Це такі мої сокровенні бажання.

– Я щиро бажаю вам, аби ці та інші ваші мрії обов'язково здійснилися.

Розмовляв Василь Ільницький, газета "ФЕСТ"